

Sygn. akt I KK 293/22

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **W. Z.**

skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 listopada 2022 r.,

wniosku skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Adama Rocha od udziału w sprawie o sygn. akt I K 293/22,

na podstawie art. 42 § 1 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 7 lipca 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy z urzędu skazanego W. Z. od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 października 2021 r., sygn. akt II AKa 245/21 zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 marca 2021 r., sygn. akt III K 237/20 (k. 3-5 akt SN).

Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt I KK 293/22 i została ona pierwotnie przydzielona SSN Zbigniewowi Puskarskiemu (k. 15 akt SN). Natomiast zarządzeniem Nr 20/2022 Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej o aktualizacji listy sędziów orzekających w Izbie Karnej i przydzieleniu spraw sędziom obejmującym stanowisko w Izbie Karnej, z dniem 27 lipca 2022 r.

przedmiotowa sprawa została przypisana do referatu SSN Adama Rocha (k. 16-17 akt SN).

W dniu 29 września 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego W. Z. o wyłączenie SSN Adama Rocha od rozpoznania przedmiotowej sprawy (k. 33 akt SN). Jak motywował wnioskodawca, wymieniony Sędzia wywodzi się ze środowiska prokuratorskiego z K., a kasacja dotyczy także nieprawidłowego prowadzenia śledztwa przez jednostkę organizacyjną prokuratury w K.. Zdaniem skazanego powyższe wskazuje na istnienie uzasadnionego podejrzenia, iż SSN Adam Roch nie będzie bezstronny, a wydany wyrok nie będzie obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego nie jest zadany, co implikowało rozstrzygnięcie o jego nieuwzględnieniu.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Przepis ten *expressis verbis* odwołuje się do „uzasadnionej wątpliwości”, a zatem musi ona istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. III KK 214/11, OSNKW 2012, nr 4, poz. 40). W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że zobiektywizowaniu oceny bezstronności sędziego w danej sprawie pomaga odwołanie się do przeciętnego, rozsądnie myślącego, zewnętrznego obserwatora procesu (zob. wyrok SN z 25 lutego 2009 r., sygn. II KK 249/08, OSNKW 2009, nr 6, poz. 48).

Okoliczność, iż sędzia w ramach rozwoju swojej kariery zawodowej uprzednio wykonywał inny zawód prawniczy, podlegał innym osobom w ramach struktury służbowej czy wykonywał swoje obowiązki w danej jednostce organizacyjnej, co do której w kasacji wskazuje się na nieprawidłowe prowadzenie postępowania przygotowawczego, nie mogą każdorazowo świadczyć o tym, że ów sędzia po odebraniu nominacji sędziowskiej i złożeniu ślubowania nie będzie w stanie zachować zasad

bezstronności i że sprzeniewierzy się niezależnemu i uczciwemu orzekaniu.

Przypomnieć należy, że z chwilą odebrania nominacji sędziowskiej, sędzia zyskuje przymiot niezawisłości, zostając przy tym odseparowany od wszelkich zaszłości. Gwarancje owej niezawisłości jawią się jako na tyle silne, że pozwalają sędziemu na rozstrzyganie spraw niezależnie od tego jaki zawód prawniczy uprzednio wykonywał, czy w jakiej jednostce organizacyjnej prokuratury pełnił swoją służbę. Sąd Najwyższy wskazuje nadto, że skoro ustawodawca dopuścił możliwość objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego przez innych przedstawicieli zawodów prawniczych, w tym także prokuratorów (*vide* art. 30 § 1 pkt 8 ustawy z dnia 8 grudnia o Sądzie Najwyższym; t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 1904 z późn. zm.) to oczywistym jest, że okoliczność rozpoznawania sprawy, która w jakimkolwiek stopniu wiąże się z instytucją publiczną, w której uprzednio pełnił służbę prokuratorską nie może *per se* świadczyć o braku bezstronności danego sędziego w takiej sprawie. Sędzia Sądu Najwyższego zawsze powinien stanąć ponad takimi zaszłościami i mieć na względzie to, że powołanie do pełnienia tak zaszczytnego urzędu wiąże się z przerwaniem więzi zależności, które łączyły go uprzednio, tak by zgodnie ze złożonym ślubowaniem wiernie służył Rzeczypospolitej Polskiej, stał na straży prawa i praworządności, obowiązki wypełniał sumiennie, sprawiedliwość wymierzał zgodnie z przepisami prawa i zasadami słuszności, bezstronnie, według swego sumienia, dochował tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierował się zasadami godności i uczciwości.

Nie budzi wątpliwości, że fakt pełnienia przez sędziego uprzednio służby prokuratorskiej może mieć znaczenie dla oceny jego obiektywizmu w realiach konkretnej sprawy. Niemniej jednak to na wnioskodawcy spoczywa obowiązek wykazania z jakich powodów kwestia ta ma znaczenie. Okoliczności wskazywane przez skazanego zdecydowanie nie pozwalają na ich zakwalifikowanie, z punktu widzenia „przeciętnego” obserwatora procesu, jako uzasadniających wątpliwości co do bezstronności SSN Adama Rocha w sprawie o sygn. akt I KK 293/22. Zauważyć należy, że nie ustalono, aby ww. wykonywał jakiekolwiek czynności procesowe w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego przeciwko skazanemu. Co więcej, z dostępnych informacji wynika, że w chwili wszczęcia śledztwa, co miało miejsce w dniu 27 lipca 2018 r. Adam Roch nie wykonywał

nawet obowiązków w [...] Wydziale Zamiejscowym Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej w Korupcji Prokuratury Krajowej w K., który prowadził przedmiotowe postępowanie, gdyż od 2016 r. pełnił funkcję Zastępcy Prokuratora Regionalnego w K. (*vide* uchwała nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 23 sierpnia 2018 r. w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dwanaście wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej, M.P. z 2018 r., poz. 633). Ponadto zarzuty w śledztwie prowadzonym wobec W. Z. zostały mu przedstawione w dniu 12 grudnia 2019 r., a sam akt oskarżenia przeciwko ww. skierowano w dniu 29 września 2020 r., zatem w czasie, kiedy SSN Adam Roch nie był już prokuratorem (zob. postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 września 2018 r. o powołaniu do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, M.P. z 2018 r., poz. 993). Brak jest także jakichkolwiek informacji, które wskazywałyby na bliskie kontakty towarzyskie SSN Adama Rocha z prokuratorami jednostki organizacyjnej kierującej akt oskarżenia w jego sprawie.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[as
al]